

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Luporum, vrsorum, tigridrum, leonumq[ue] mira cicuratio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Deposito celebrare domos, mulcendaq; colla
 Quamlibet ignotis manibus præbere solebat.
 Sed tamen ante alios Cæe pulcherrime gentis
 Gratus erat Cyparisse tibi, tu pabula ceruum
 Ad noua, tu liquidi ducebas fontis ad undas;
 Tu modo texebas varios per cornua flores,
 Nunc eques in tergo residens huc letus & illuc
 Mollia purpureis frænabas ora capistris.

Ac, ne quis Poëtica hæc fide scribi existimet, testatur Plutarchus, Sertorium, insignem illum Romanum, contra Romanos, Hispanorum ducem, ceruam aluisse, quam, in expeditionibus suis, semper comitem habebat, fingens Dianæ esse numen, à quo res gerendas auspicaretur. Neque opus est, hanc rem planam facere testibus, quam experientia fere quotidiana oculis subijcit. Vidi ipsæ eiusmodi feras, cum pecore manè exeuntes, & vesperè redeuntes. Vidi quæ duos, tres, pluræque dies in siluis abnoctarent, & ad arceam tamen reuifere suam non obliuiscerentur. Vidi, Salisburgi, annosum & cornua alta ferentem ceruum, qui & frænum, & sessorum, & quod mirum magis, bombardæ à sessore intra cornua illius collocatæ explosionem pateretur; equitèque ad vnum fere milliare principes curru celerrimo vectos comitantem portaret, quouis equo agiliorem. Quod si quis vult etiam fidelitatem cerui, Mithridates Ponticus, cum somnum caperet, sui corporis custodiam non modò armis & satellitibus excubitoribus committebat: sed magis etiam tauro, & equo, & ceruo, quos mansuefactos habebat. Ii enim ad custodiam eius dormientis aduigilantes, si quis accederet, illius sensum ex ipsa respiratione, quem mox percipiebant, atque ille ex mugitu, alter hinnitu, alius sua propria voce eum à somno excitabat.

Ælian. lib. 7.
cap. 56.

Credibilia hæc sunt ijs, quæ de lupis, vrsis, leonibus, ipsa tigride narrantur. Iacobus Christophorus Blarer, Episcopus Basileensis, Collegij nostri Bruntrutani Fundator, Princeps æterna memoria dignus, lupum habuit, non solum domi, atque in arce, inter canes familiariter & amicè versantem, sed etiam cum iisdem canibus in siluas prodeuntem, nec segniùs, quàm canes, ceterorum luporum venationi instantem; adeò constantior, in amicitia, fuit

VIII.

Z 2

cum

cum illis, quibus fœdere & educatione, quàm quibus sanguine & origine iunctus erat. Sindrigal, post Vitoldum, Lituaniæ Princeps, vrsam habuit, quæ, quoties manè dies fiebat, relicto nemore, domum eius accedens, fores pedibus percutiebat, apertoque ostio porrectum capiebat cibum. De Pythagoræ formidolosa, sed innoxia vrsa nihil dicam, quando illa magicis artibus coercita putatur. Longa est narratio, de Vrsa, quam, catulorum periculo, licentem venator, per montes ac scopulos, cum formidine spectantium, in Sabaudia equitasse, recensetur à Richeomo. Augustus *grin Roma ostendit, in cauca, mansuetam: diuus verò Claudius simul quatuor. Primus leonem manu tractare ausus, & ostendere mansuetum Hanno è clarissimis Pœnorum traditur: damnatusque illi argumento, quoniam nihil non persuasurus vir tam artificis ingenio debeatur, & malè credi libertas ei, cuius tantum cessisset etiam ferus.* Plutarchus scribit, Anonem coactum vertere solum, exilij causam, quòd, in expeditionibus leonem haberet sarcinas ferentem, veluti esset id argumento, eum ad tyrannidem aspirare. Dion & Xiphilinus memorant Antonium Caracallam, Rom. Imp. habuisse leonem, quem Acinacem nominabat, alebatque inter complures alios. Hunc non tantùm publicè deosculabatur, sed ad mensam etiam, lectumque admittebat. Constat etiam eundem Antonium à leone admonitum esse, ne domo egrederetur, cum exeuntem dentibus teneret. Cui cum non obtemperasset, interfecit esse. De Androdi Dacileone beneficij memore, & vsque ad prodigium loro tenui reuincto, & vrbe tota circum tabernas circumducto floridè scribit Gellius. Similem refert de Elpide Samio historiæ naturalis scriptor; & de Philini patre; sed huic panthera, illi leo mutis precibus est blandicus. Et in Prato Spirituali, leo ob spinam à B. Gerasimo Abbate è pede euulsam, recedere noluit, ipsoque mortuo, magno rugitu edito, & ipse sepulchro eius incumbens expirauit. Stupendum leonis grati exemplum refert, in historia Anglicana, Matthæus Paris; quod alio loco apud dabimus. Sed quid aliunde accersimus exempla, quæ domi nostræ suppeditantur? Quis enim, me adolescente, non audiuit ab ijs, qui viderunt, Monachij, Bavarix Ducem Albertum V. Germanix illum nominatissimum heroem Srenissimi Ele

Ludovic. Richeom. de Valedict. animæ. c. 12.
Plin. li. 8. nat. hist. c. 17. & 16.

Plutarch. in Politic. Cælius li. 3. c. 19.

Gellius lib. 5. c. 14. Noct. Attic.
Plin. lib. 8. in fine cap. 16. & 17.
Præf. Spir. cap. 107.
Matth. Paris. in hist. Anglic. p. 241.

etoris Maximiliani auum, itidem ad mensam admisisse iubatissimum leonem; quem etiam Augustæ, in Comitij Imperij, canis instar, habuit sequentem, & inter publicos confessus Principi suo, ad pedes, accumbentem, patientemque, vt sibi scabelli loco, vestigia Princeps imponeret? cum interea ipse omnibus imposuit metum. Ne longum faciam, hoc tale tam seuum animal, rotarum orbem circumacti, curruisq; inanes, & gallinaceorum crista eantusq; etiam magis terrent; sed maxime ignes. Capere eos, arduus erat quondam operis, foveusq; maxime. Principatu Claudij casus rationem docuit, pudendam pene talis fera nomine. Pastoris Getuli sago, contra ingruentis impetum, abiecto: (cum enim præcipua leonum vis vigorque in oculis eorum sit, fit vt lumine hebetato, aut velato ferocitas omnis decidat) quod spectaculum in arenam protinus translatum est, vix credibili modo torpescere tanta feritate, quamuis leui iniectum aperto capite; ita vt deuinciatur non repugnans. Videlicet omnis vis constat in oculis. Quo minus mirum sit, a Lyfimacho, Alexandri iussu simul incluso, strangulatum leonem. Imago subdidit eos, primusq; Roma ad currum junxit M. Antonius, & quidem civili bello, cum dimicatum esset in Pharsalicis campis, non sine quodam ostento temporum, generosos spiritus jugum subire illo prodigio significauit: nam quod ita uetus est cum nimia Cytheride, supra monstra etiam illarum calamitatum fuit. Denique nonne satis clare dominium in feras ostendit domina urbium Roma, in qua leonum simul plurium pugnam, princeps dedit Q. Scauola P. filius in curuli adilitate? Centum autem iubatorum primus omnium L. Sylla, qui postea dictator fuit, in pretura. Post eum Pompeius Magnus in circo DC. in ijs iubatorum CCCXV. Cesar dictator CCCC. Hæc de terrestribus bestiis Plinius, de quibus, in compendio, audi Martialem:

Plin. l. 8. hist. nat. cap. 16.

Idem Ibid.

Martial lib. 1. ep. 105. 1X.

Picte quod juga delicata collo
Pardus sustinet, improbaq; tigres
Indulgent patientiam flagello:
Mordent aurea quod lupata ceruis;
Quod frenis Libyci domantur ursi.
Et quantum Calydon tulisse fertur,
Paret purpureis aper capisuris:
Turpes effeda quod trahant bisontes,